

KHÓA HM10 – LUYỆN ĐỀ MÔN NGỮ VĂN

LUYỆN ĐỀ SỐ 01

Hướng dẫn

- HS hoàn thành **Phiếu học tập** trước buổi học Livestream.
- Sau khi hoàn thành, học sinh gửi bài làm **trước 2 ngày** diễn ra buổi học Livestream theo các bước sau

Bước	Mô tả
Bước 1	Đọc đề và làm bài ra giấy và trình bày chi tiết.
Bước 2	Chụp ảnh tất cả bài làm bằng điện thoại, chú ý chụp từ trên xuống để ảnh chụp dễ nhìn nhất
Bước 3	Chọn nút NỘP BÀI ngay bên dưới bài giảng để tải ảnh bài làm lên hệ thống

***Lưu ý:** Đặt tên file theo cú pháp: **[Họ tên]_Luyện đề số __**

- Trong buổi học Livestream HS ghi chép các lưu ý quan trọng của giáo viên.

PHIẾU HỌC TẬP

Thời gian: 90 phút

I. PHẦN ĐỌC HIỂU(4,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau

HAI NGƯỜI ĐÀN BÀ XÓM TRẠI

- Nguyễn Quang Thiều

Ân và Mật đều mồ côi bố mẹ và lớn lên lấy chồng. Họ đưa nhau ra xóm bãi lập nghiệp. Rồi một đêm hai người đàn ông của họ khăn gói theo một đơn vị bộ đội vượt sông Đáy về phía núi Miếu Môn. Trước khi qua sông hai người đàn ông dặn: “Hai chị em dọn về mà ở

với nhau. Đến tết, kháng chiến thành công chúng tôi về”. Từ ngày đó Mật dọn sang ở với Ân. Họ sống như hai chị em ruột với nhau.

Và mỗi khi sắp đến tết, cả hai lại xuống bến rửa lá dong và vo gạo. Má họ rụng đỏ trong gió lạnh cuối đông. Tiếng cười họ trong trẻo và rạo rực vang lên trên mặt sông mùa nước cạn yên tĩnh. Nhất là vào đêm luộc bánh cả hai đều thấy hồi hộp lạ lùng. Họ cảm thấy da thịt họ thấm đầy hơi lửa bếp. Khi bánh chín, họ chọn những chiếc bánh đẹp nhất, chắc nhất để phần hai người đàn ông của họ. Nhưng những ngày tết thường vụt đi như tên bắn. Cánh bãi không còn tiếng pháo tép của trẻ con nữa. Và những bầy sáo tháng giêng đã loáng thoáng bay về. Ân và Mật mang những chiếc bánh đã khô lá dòn lại. Cho đến khi ở đầu góc bánh đã lấm tấm mốc xanh thì họ không còn bình tĩnh đợi chờ nữa. Cả hai cùng khóc. Đêm xuống, hai người đàn bà nằm xoay lưng vào nhau trên chiếc giường lót rơm và giấu tiếng thở dài.

[...] Rồi vào một ngày giáp tết, chồng Ân đột ngột ghé qua nhà. Tiếng gõ cửa gấp gáp trong đêm làm Mật choàng tỉnh.

“Ai đấy? Ai đấy?”. Mật quýnh lên hỏi.

“Tôi đây. Bắc đây”.

“Giời ơi! - Mật lập cập kêu lên - Anh Bắc...”.

Khi cánh cửa vừa mở thì người lính ulla vào và ôm lấy Mật.

“Anh Bắc - Mật hoảng hốt - Mật đây. Em Mật đây mà”.

Vòng tay người lính vội rời ra và thõng xuống.

“Ân đâu?”.

“Chị Ân đi Kim Bôi sáng nay cùng mấy chị trong xóm, xem có lá dong rẻ hay quýt cam gì mua về bán chợ tết. Em ở nhà trông nhà”.

“Bao giờ Ân về?”.

“Có lẽ mai chị Ân về, thế bao giờ anh đi?”.

Bắc đứng lặng không trả lời. Gió sông lạnh thổi xốc vào ngôi nhà tranh bé bỏng.

“Vào nhà đi anh, để em đốt lửa cho ấm”.

Một lát sau ngọn lửa đã chui qua những cành củi khô và vươn lên.

“Em nấu cho anh bát cơm nhé?”.

“Anh ăn rồi. Liệu ngày mai Ân có về kịp không?”.

“Chị ấy sẽ nóng ruột mà về. Sao các anh biết tin lâu ngày thế? Nhà em ra sao rồi anh?”.

Mật rụt rè hỏi và đợi câu trả lời.

“Sau ngày sang sông, chúng tôi sống cùng nhau ở một đơn vị được một tháng. Sau đó mỗi người đi một đơn vị. Nghe đâu Ngữ đang ở Bắc Cạn. Ở nhà không nhận được tin gì của nó à?”.

“Không - Mật nói như khóc - Em và chị Ân tết nào cũng mong các anh về. Năm nào hai chị em cũng gói nhiều bánh...”.

“Mình sắp đánh lớn. Đơn vị tôi đang chuyển quân lên mặt trận Hoà Bình. Hai chị em ở nhà có khoẻ không?”.

“Chúng em thế nào cũng chịu được. Chỉ lo cho các anh hòn tên mũi đạn. Sao anh về chẳng tin cho chị Ân biết trước?”.

“Đang kháng chiến mà cô cứ làm như...”.

[...] “Chúng em ở nhà khổ lắm - Mật thổn thức - Giá như có mụn con thì đỡ khổ”.

“Sau hoà bình chúng tôi sẽ về cả thôi. Rồi không có sức mà đẻ”.

Người lính nói và cười lớn. Mật cũng bật cười theo. Nước mắt chị giàn giụa. Ngọn lửa cuối cùng đã chui vào ống than đỏ và ngủ vùi trong đó. Mật ngồi trong bóng tối, miệng lầm nhảm: “Chị Ân ở đâu về mau lên. Anh Bắc đang đợi, chị Ân ơi, mau lên”.

Suốt cả ngày hôm ấy vẫn không thấy Ân về [...] Khoảng chín giờ tối thì Bắc lên đường. Mật tiễn Bắc xuống bến sông. Khi đến sát mép nước Bắc quay lại. Anh đặt bàn tay lên vai Mật. Những ngón tay người lính mỗi lúc như bấu chặt vào vai chị. Mật thấy rét run lên, hai hàm răng chị va vào nhau lập cập. “Anh đi nhé - Người lính thì thào - Hai chị em ở nhà thương nhau. Anh và Ngữ sẽ sớm về”. Bắc đi được một tiếng đồng hồ thì Ân về. Nghe tiếng Ân gọi cửa, Mật run bắn và oà khóc. “Chị Ân ơi, anh Bắc về, Bắc về”. “Đâu, đâu? Anh ấy đâu?... Đâu?...”. “Anh ấy đi rồi. Anh Bắc chờ chị suốt cả đêm qua. Anh ấy vừa sang sông”.

Bó lá dong lớn và sọt quýt đôi đũa xuống như người ngã. “Anh ấy đi lâu chưa? - Ân hôn hên - Anh ấy đi lối nào?”. “Anh Bắc lội qua bến nhà mình”. Vừa nói Mật vừa nắm tay Ân đi như chạy xuống bến. Đến bờ sông, Ân giật tay chị ra khỏi bàn tay Mật và lội ào ào xuống nước. “Chị ơi! Anh ấy đi xa rồi - Mật đứng trên bờ ôm ngực khóc gọi - Đừng sang sông nữa, chị ơi”.

Mật ngồi thụp xuống sát bờ cát ướt lạnh và bùng mặt nước nở cho đến tận khi chị nghe tiếng khoả nước mật mới vào bờ. Ân rét ướt nghiêng ngả bước lên bờ. Hai người đàn bà trẻ đứng im lặng trước nhau. Rồi cả hai lao vào ôm lấy nhau nước nở. Gió sông như ấm hơn thổi dạt qua bãi về phía chân đê. Và đâu đó thoảng mùi cỏ lên mầm hăng hăng. Tết năm ấy, Ân và Mật vẫn lặng lẽ gói nhiều bánh. Nhưng tết năm ấy, cả hai người lính của họ vẫn không về. Sang giêng, hai người đàn bà mấy lần mang bánh luộc lại và mấy lần nhìn nhau khóc. Mấy năm sau ngày hoà bình lập lại, Mật nhận tin báo tử chồng. Nhưng tết đến họ vẫn gói nhiều bánh. Trong mơ chị vẫn rụt rè đặt tay lên bụng mình và thấy khang khác. Nhiều lần Ân khuyên Mật nhận lời một người đàn ông nào đó. Những lần như thế, Mật chỉ nở một nụ cười xa xăm và ngỡ ngác như nụ cười của một người vừa thức sau giấc ngủ trưa. Và sau đó thì Mật nói với Ân: “Bao giờ anh Bắc về với chị thì em đi lấy chồng”.

Hà Đông, cuối đông 1992

(Theo: vannghequandoi.com.vn)

Thực hiện các yêu cầu:

Câu 1 (0,5 điểm). Truyện *Hai người đàn bà xóm Trại* được kể từ ngôi thứ mấy? Ngôi kể ấy mang lại tác dụng gì cho tác phẩm?

Câu 2 (0,5 điểm). Trong đoạn trích, tác giả nhiều lần nhắc đến chi tiết nhân vật Ân và Mật gói nhiều bánh chưng ngày Tết. Chi tiết ấy thể hiện điều gì về các nhân vật này?

Câu 3 (1,0 điểm). Ghi lại các chi tiết thể hiện phản ứng của nhân vật Ân khi trở về nhà và nghe tin chồng mình đã rời đi. Các chi tiết ấy thể hiện cảm xúc gì của nhân vật?

Câu 4 (1,0 điểm). Trong tác phẩm, nhân vật Mật chia sẻ: “*Chúng em ở nhà khổ lắm - Mật thổn thức - Giá như có mụn con thì đỡ khổ*”. Từ nội dung tác phẩm, em hiểu nỗi khổ của những người phụ nữ ở hậu phương là gì? Tại sao việc “*có mụn con*” lại khiến họ “*đỡ khổ*”?

Câu 5 (1,0 điểm). Chiến tranh đã lùi xa nhưng những mất mát, đau thương do chiến tranh vẫn còn hiện diện trong cuộc sống. Em có suy nghĩ gì trước những hi sinh mất mát của bao người dân Việt Nam trong chiến tranh? Theo em, tuổi trẻ cần có hành động gì để không còn những mất mát như vậy trong cuộc sống hôm nay?

II. PHẦN VIẾT (6,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm).

Viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) phân tích nội dung chủ đề của đoạn trích truyện ngắn *Hai người đàn bà xóm Trại* (Nguyễn Quang Thiều) trong PHẦN ĐỌC HIỂU.

Câu 2 (4,0 điểm).

Hai nhân vật Ân và Mật trong truyện ngắn *Hai người đàn bà xóm Trại* đã thủy chung, chờ đợi chồng mình trong suốt những năm chiến tranh, cả khi đất nước đã hoà bình. Nhưng trong cuộc sống hôm nay, có người cho rằng chờ đợi là biểu hiện của sự thụ động, lười biếng, không giúp ta đạt được các mục tiêu của bản thân.

Em có đồng ý với ý kiến trên không? Hãy viết bài văn (khoảng 400 chữ) làm rõ quan điểm của bản thân em.

➤ Dặn dò

Học sinh hoàn thành các Nhiệm vụ học tập sau:

1. Trong buổi học, chú ý lắng nghe và ghi chép các nội dung giáo viên giảng, đặt câu hỏi để được giải đáp kịp thời.
2. Xem lại Video buổi học (được xuất bản trên khóa học sau buổi live khoảng 3 ngày) và các ghi chú trong buổi học để ôn tập và làm rõ những phần chưa nắm vững.

3. Trước buổi học tiếp theo, các em tải **Nhiệm vụ sau buổi live** - Phiếu Tài liệu live "**HM10_Ngữ văn_Đề số 2**", chuẩn bị trước nội dung để buổi học của chúng ta diễn ra hiệu quả nhé!

CHÚC CÁC EM HỌC TẬP TỐT!

HOCMAI Topclass